

352. НАКИТИЛ СЕ РАКО

♩ 240

На - ки - тил се ра - ко, ра - ко ос - мо - кра - ко.
Са - ло - ви ку - ша - ци цр - ни бе - не - вре - ци
оф, кре-ке-ре оф, ме-ке-ре жа-бо бе-ло - гр - ла

Мамино момиче, дека беше тамо,
Мамо де, мамо де, у градинчето.

- Ој ти, ој ти, рако, рако осмокрако,
ја не ти давам мојта мила ќерка,
за твојот ле сино, сино ценгамлија,
ценгама се бие, и назад се влече,
и у дупка влага, мустаќи подава,
оф крекере, оф мекере жаба белогрла.

Ој ти, ој ти жабо, кекерино,
тргнале рибари в широки моришта,
длабоки водишта, длабоки долишта,
тебе те фатат од брег да те удрат,
два пати си врекаш, три пати закрекаш,
мравките се збират, меот да ти дерат,
оф крекере, оф мекере, жаба белогрла.